

13:e sön efter trefaldighet -2020 – Lars Borgström (LFS)

Tekster: Psalt 74; Sak7:4-14; Gal 3: 15-22; Luk 10:23-37; III Matt 11:25-30

Jesus bad: ”Jag prisar dig Far, himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små” (v 25). Vad är då ”detta”, som de små förstår, men de som är utrustade med mänsklig vishet och världslig klokskap inte kan förstå? Jesus syftar på Guds rike, den verklighet där Han själv är Konungen och där medborgarna är sådana som tror på Honom.

Guds rike kan bara förstås av de små

Evangeliet om frälsning genom Jesus Kristus, Guds Son, är en sådan främmande tanke för människors naturliga sätt att tänka att det är en dårskap för dem. Paulus skriver: ”En oandlig människa tar inte emot det som kommer från Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.” (1 Kor. 2:14) Det som framför allt lägger hinder i vägen för den naturliga människan är hennes egenrättfärdighet, hennes vilja att vara något märkvärdigt, t.o.m. inför Gud. I Guds rike vill hon inte vara en frälst syndare utan hon vill vara där p.g.a. egen förtjänst. Så lär ju också alla falska religioner, d.v.s. alla religioner förutom kristendomen, att man ska göra det här eller det där, olika religiösa gärningar för att bli frälst.

Det finns många inom kristenheten; baptister, pingstvännen m.fl., som kritiserar oss lutheraner därför att vi döper de små barnen. De menar att de små barnen först måste bli som vi vuxna för att kunna förstå, tro och bli frälsta. Men Jesus menar tvärtom att det är vi vuxna som först måste bli som barnen för att kunna ingå i Guds rike. Barnen har nämligen inte vant sig vid att ständigt hålla fram sig själva och vänta belöning efter egen förtjänst. Helt självklart tar de emot de gåvor som andra människor räcker dem i deras hjälplöshet. Inte tänker de att de först ska prestera något för att få något. Sådana ska också vi vara inför Gud. Vi ska endast ta emot alla de gåvor som Han i sin slösaktiga kärlek visar oss. Så enkelt är det, men ändå så svårt att acceptera och förstå! Evangeliet är så enkelt att minsta barn kan förstå det, men samtidigt så svårt att många biskopar och teologie professorer inte kan förstå det.

Men varför kritiserar så många barndopet? Det bottnar i en missuppfattning av själva sanningen om synd och nåd. Barndopets motståndare har inte hållit fast vid Skriftens utsagor om människans totala fördärv såsom en följd av syndafallet. Detta visar sig bäst i deras förkunnelse om omvändelsen. Den förkunnas så, att det är människan, som i omvändelsen ska slita sig loss från sina förra synder och upphöra att älska synden. Och om syndaren inte klarar detta, så är det inget helhjärtat överlämnande, säger man.

Förkunnelsen om tron visar detsamma. Det är människan, som med sin tro ska dra nåden till sig. Visserligen är nåden fri. Men med det menas, att den som söker den kan få den. Och tron är då den hand, varmed syndaren sträcker sig efter och erövrar nåden. Tron är inte endast mottagandet av nåden, utan en aktivitet som sträcker sig mot Gud.

Och uppfattas omvändelsen och tron på detta sätt, då är det klart, att inget av detta kan finnas hos det lilla barnet. Barnet kan inte göra några av de självansträngningar, som enligt denna uppfattning är absolut nödvändiga för att en människa ska bli delaktig av Guds nåd.

Men i Skriften framställs det helt annorlunda. Människan är genom synden förlorad. Hon äger ingen kraft till att slita sig loss från sina gamla synder, ännu mindre till att upphöra med att älska synden. Skriften säger, att Kristus är kommen för att lösa de fångna (Luk. 4:18). Likaså säger den, att köttets sinne är fiendskap mot Gud (Rom. 8:7). Människan vill inte ha med Gud att göra. Och att det som är fött av köttet är kött. Först när människan föds av Guds Ande blir hon andlig (Joh. 3:6).

Hur mottar då spädbarnet Guds rike? I dopet anar det ju inget av vad som föregår. Det kan inte tänka på de andliga tingen, därför inte heller omvända sig och tro såsom vi vuxna. Men det kan något, som vi vuxna först måste lära oss genom omvändelsen och tron: det kan vara stilla utan att göra motstånd mot Guds nåd. Jesus får här obehindrad tillgång till detta lilla människoliv och kan ge det all sin nåd och sina gåvor. Det är inte barnen som ska bli vuxna, för att kunna döpas. Det är alldeles tvärt om. Enligt Jesus är det, som vi tidigare sagt, de vuxna

som måste bli som barn för att kunna ta emot Guds rike. Vi vuxna måste sluta upp med att hindra Jesus från att komma in med hela sin frälsning. Omvändelsen innebär att bli som ett barn, säger Jesus (Matt. 18:3).

Här ser vi alltså, vad omvändelsen hos oss vuxna ska leda till. Den ska avlägsna det motstånd hos oss, med vilket vi har hindrat Jesus från att komma till oss med sin nåd. Omvändelsen och tron hos den vuxne är alltså ingenting annat än att syndaren erkänner sin hjälplöshet och lägger sig stilla vid sin Frälsares fötter. För Jesus behöver ingen hjälp varken hos det lilla barnet eller hos den vuxne för att frälsa oss.

Här ser vi, att dopet såsom barndop är ett uttryck för det fria och oförtjänta i Guds nåd. När den lutherska kyrkan alltid har fasthållit dopet som barndop, så är det just därför att den har följt och förstått Bibeln och ägt ett så klart ljus över människans fördärv och över det oförtjänta i Guds frälsning. Den har också förstått att frälsningsvägen är fullständigt främmande för mänsklig visdom. Den lutherska kyrkan stämmer in i Jesu lov och pris: "Jag prisar dig Far, himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små" (v 25). När det står att Jesus har uppenbarat det "för de små" (gr. nepioi) används i grundtexten ett ord som betyder de som är så små att de är helt hjälplösa, de allra minsta. Den klassiska engelska översättningen King James Version har översatt det med "the babes", att Jesus prisar Fadern därför att Han uppenbarat Guds rike för "the babes".

Vi har nu sett att den som ska ingå i Guds rike måste bli ödmjukad och ta emot frälsningens gåva av bara nåd. Till detta ska vi nu tillägga: av bara nåd – för Jesu skull!

Allt är givet genom Sonen

Jesus säger: "Allt har min Far överlämnat till mig" (v 27). Fadern har beslutat att frälsa världen genom sin Son. Hela den himmelska världens rika välsignelser finns hos Jesus. Allt ges genom sonen! Så är det också i den andliga världen. Paulus skriver: "Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade Honom för oss alla, hur skulle Han kunna annat än att också skänka oss allt med Honom?" (Rom. 8:32). Johannes skriver: "Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet." (1 Joh. 5:12) Fadern har beslutat att ge de utvalda allt genom sin Son (Ef. 1:3–4). Paulus skriver på ytterligare ett ställe: "Han har låtit oss få veta sin viljas hemlighet enligt det beslut han har fattat i Kristus, den plan som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allt i himlen och på jorden i Kristus" (Ef. 1:9–10). I Sonen finns Guds nåd, kärlek, barmhärtighet, frid och välsignelse – utanför Sonen finns bara Guds brännande vrede.

Såväl Fadern som Sonen vill att alla människor ska bli frälsta och undgå förtappelsen. Därför inbjuder Jesus i predikotextens avslutning alla att komma till Honom.

Frälsningens vila och ro

"Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt." (v 28–30)

Jesus talar här om den fullständiga sabbatsvila som Han erbjuder alla dem som kommer till Honom. Vi känner till sabbatsbudet från Gamla testamentet. Det var en inrättning som pekade fram emot den frälsning som Jesus åstadkom då Han led, dog och uppstod. Sabbatsvilan den sjunde dagen, där man vilade från arbete, pekade fram emot frälsningens vila och säger oss att vi inte behöver eller ens kan åstadkomma vår frälsning. Jesus ensam har arbetat för oss och vi får förlita oss på Hans verk: "Den som går in i Hans vila (sabbat) får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina" (Hebr. 4:10).

Vi behöver idag inte avhålla oss från arbete därför att det är vilodag, däremot ska vi ta vara på söndagen och helga den genom att gå på gudstjänst och även på annat sätt, i hemmet, läsa Guds ord. Då fördjupas vi i evangeliets budskap och blir delaktiga i frälsningens vila. Har vi kommit till Jesus här under nådatiden har vi fått del av vilan och kommer då också att få uppleva den i all evighet i det himmelska hemmet – allt för Jesu, vår Frälsares skull.

Amen.